

ECLI:NL:RBBRE:2008:BC7385

Instantie: Rechtbank Breda
Datum uitspraak: 21-03-2008
Datum publicatie: 21-03-2008

Zaaknummer: 811663-06

Rechtsgebieden: Strafrecht
Bijzondere kenmerken: Eerste aanleg - meervoudig

Uitspraak

RECHTBANK BREDA

Sector strafrecht

parketnummer: 811663-06 [P]

vonnis van de meervoudige kamer d.d. 21 maart 2008

in de strafzaak tegen

[verdachte]

geboren op [geboortedatum] 1976 te [geboorteplaats]

thans gedetineerd in het huis van bewaring De Boschpoort te Breda

raadsman mr. Boone, advocaat te Wijk bij Duurstede

1. Onderzoek van de zaak

De zaak is inhoudelijk behandeld op de zitting van 28 februari, 29 februari en 7 maart 2008, waarbij de officier van justitie, mr. Van Aken, en de verdediging hun standpunten kenbaar hebben gemaakt.

2. De tenlastelegging

De tenlastelegging is als bijlage aan dit vonnis gehecht. De tenlastelegging is gewijzigd overeenkomstig artikel 314a van het Wetboek van Strafvordering.

De verdenking komt er, kort en feitelijk weergegeven, op neer dat verdachte:

Feit 1: [slachtoffer] heeft gedwongen tot prostitutie;

Feit 2: heeft gepoogd samen met anderen vanuit de Dominicaanse Republiek ruim 20 kg cocaïne in Nederland in te voeren.

3. De voorvragen

De dagvaarding is geldig.

De rechtbank is bevoegd.

De ontvankelijkheid van de officier van justitie

Feit 2 zou volgens de tenlastelegging ook zijn begaan in het buitenland, namelijk in België en in de Dominicaanse Republiek. Op grond van artikel 2 van het Wetboek van Strafrecht is, nu het feit zowel in Nederland als in het buitenland is gepleegd, vervolging ook mogelijk ten aanzien van de van dat feit deel uitmakende gedragingen buiten Nederland.

Objectieve opsporing en vervolging

De verdediging heeft betoogd dat de officier van justitie niet-ontvankelijk moet worden verklaard, omdat er geen sprake zou zijn geweest van een objectieve opsporing en vervolging en de verklaring van [slachtoffer] met hulp van het Openbaar Ministerie lijkt te zijn gearrangeerd.

De rechtbank verwerpt dit verweer, omdat dit op geen enkele wijze aannemelijk is geworden.

Zwolsman-criterium

Vervolgens heeft de verdediging aangevoerd, onder verwijzing naar de artikelen 301 en 311 van het Wetboek van Strafvordering, dat de officier van justitie niet-ontvankelijk moet worden verklaard, omdat de rechtbank de raadsman niet heeft toegestaan zijn pleidooi te houden, nadat de medeverdachte [medeverdachte R.] in haar eigen strafzaak is gehoord. De verdediging meent dat de belangen van verdachte conform het Zwolsman-criterium zijn geschaad. Dit is een misslag van de rechtbank, waarop geen sancties staan in de wet en die om die reden voor rekening van het openbaar ministerie moet komen, aldus de verdediging.

De rechtbank is van oordeel dat de stelling van de raadsman, dat slechts gepleit kan worden nadat een medeverdachte in haar eigen strafzaak is gehoord, geen steun vindt in het recht. De rechtbank heeft dan ook niet in strijd met de wet of de beginselen van een goede procesorde gehandeld. Bovendien: mocht dit al zo zijn, dan zou dit nooit tot niet-ontvankelijkheid van de officier van justitie kunnen leiden. Bij verschil van standpunt hierover is de aangewezen weg voor de verdediging deze beslissing in hoger beroep aan het gerechtshof voor te leggen.

Hetzelfde geldt voor de beslissing van de rechtbank om [slachtoffer] niet nogmaals te (doen) horen.

Nu ook overigens niet is gebleken dat daaraan iets in de weg staat, is de officier van justitie ontvankelijk in de vervolging.

Er is ook geen reden voor schorsing van de vervolging.

4. De beoordeling van het bewijs

4.1 Het standpunt van de officier van justitie

De officier van justitie acht wettig en overtuigend bewezen dat verdachte beide feiten heeft gepleegd.

Voor feit 1 baseert de officier van justitie zich voor het bewijs op de verklaring van [slachtoffer], de historische gegevens van het telefoonverkeer, het proces-verbaal van bevindingen van de politie waaruit blijkt dat [slachtoffer] op 22 juni 2006 bij een controle werd aangetroffen als prostituee en op getuigenverklaringen die inhouden dat verdachte ook aan hen heeft gevraagd om in de prostitutie te gaan werken.

Voor feit 2 baseert de officier van justitie zich voor het bewijs op de verklaring van [slachtoffer], de historische gegevens van het telefoonverkeer tussen [slachtoffer] en verdachte op 4 en 5 juli 2006, het deskundigenrapport over het in de koffer van [slachtoffer] aangetroffen witte poeder, de verklaring van medeverdachte [medeverdachte R.], de getuigenverklaring van [getuige A] en op getuigenverklaringen die inhouden dat verdachte ook aan hen heeft gevraagd om drugs te smokkelen.

4.2 Het standpunt van de verdediging

De verdediging is van mening dat de rechtbank niet tot een bewezenverklaring kan komen en wijst daarbij op de onbetrouwbaarheid van de verklaringen van [slachtoffer] en [medeverdachte R.].

4.3 Het oordeel van de rechtbank

Feit 1

Aan verdachte is kort gezegd tenlastegelegd dat hij samen met een ander of anderen [slachtoffer] heeft gedwongen in de prostitutie te werken. In juridische termen valt dat onder het strafrechtelijke begrip mensenhandel. Bij de beoordeling of dat bewezen kan worden zal de rechtbank de volgende vragen moeten beantwoorden:

- Is de verklaring van [slachtoffer] betrouwbaar?
- Heeft [slachtoffer] in de prostitutie gewerkt?
- Is verdachte daarbij betrokken en heeft hij dwang uitgeoefend?
- Is sprake van medeplegen?

Is de verklaring van [slachtoffer] betrouwbaar?

De rechtbank acht een kritische benadering van de verklaringen van [slachtoffer] op zijn plaats, nu zij heeft verklaard dat zij daarmee strafvermindering in de Dominicaanse Republiek zou

kunnen krijgen en naar het lijkt ook heeft gekregen. Maar het enkele feit dat zij strafvermindering zou kunnen krijgen, maakt haar verklaring nog niet onbetrouwbaar.

De rechtbank stelt vast dat [slachtoffer] zowel bij de politie als bij de rechter-commissaris gedetailleerd, consequent en consistent heeft verklaard. Daarbij neemt de rechtbank in aanmerking dat zij haar verklaring, afgelegd bij de politie in februari 2007, niet meer heeft gelezen en daarvan ook geen afschrift heeft ontvangen.

Haar verklaring wordt ook door objectieve gegevens ondersteund. In dat verband wijst de rechtbank erop dat haar verklaring over een prostitutiecontrole in de [adres] in Den Haag tot in detail bevestigd wordt door de betrokken controleur.

Verder sluit haar verklaring over de prostitutie aan bij historische gegevens van het telefoonverkeer van (telefoons van) [verdachte] en [medeverdachte R.P.] op 16 juni 2006. Ook de historische gegevens van het telefoonverkeer op 4 en 5 juli 2006 tussen haar en [verdachte] sluiten aan bij haar verklaring.

Daarnaast blijkt uit de administratie van reisbureau [naam reisbureau] dat voor [slachtoffer] op 4 juli 2006 een vlucht is geboekt voor 5 juli van Brussel naar de Dominicaanse Republiek.

[slachtoffer] heeft verklaard de nacht van 4 op 5 juli 2006 te hebben doorgebracht in een hotel te Rotterdam. Door de receptionist van [naam hotel] in Rotterdam is bevestigd dat [slachtoffer] uit [woonplaats] daar rond middernacht van 4 op 5 juli 2006 werd ingeschreven en dat zij de volgende ochtend om 07.30 uur heeft uitgeboekt. Bovendien komt het verhaal van [slachtoffer] over de gang van zaken op de avond voor haar vertrek naar de Dominicaanse Republiek, haar verblijf in het hotel en de rit van daaruit naar Brussel, vrijwel volledig overeen met hetgeen [medeverdachte R.] daarover heeft verklaard.

Nu haar verklaring op diverse specifieke punten wordt ondersteund door objectieve gegevens en getuigenverklaringen, acht de rechtbank deze voldoende betrouwbaar om als bewijsmiddel te gebruiken.

Heeft [slachtoffer] in de prostitutie gewerkt?

[slachtoffer] heeft verklaard dat zij vanaf 16 juni 2006 in de prostitutie heeft gewerkt. De ene dag in Amsterdam, de andere dag in Den Haag. Zij heeft verklaard in de [adres] in Den Haag te zijn gecontroleerd.

Het proces-verbaal van bevindingen over de controle op 22 juni 2006 in de [adres] in Den Haag houdt in dat een meisje in een prostitutiepand werd gecontroleerd, dat zich legitimeerde met een paspoort op naam van [slachtoffer].

De insinuatie van de verdediging dat dit proces-verbaal valselijk zou zijn opgemaakt, wordt door de rechtbank verworpen, nu dit geenszins aannemelijk is geworden.

Voor de rechtbank staat dan ook vast dat [slachtoffer] van 16 juni tot 5 juli 2006 als prostituee heeft gewerkt.

Is verdachte daarbij betrokken?

Verdachte heeft elke betrokkenheid ontkend. Hij heeft wel verklaard [slachtoffer] te kennen. Ook heeft hij verklaard dat hij [bijnaam 1 verdachte] of [bijnaam 2 verdachte] wordt genoemd. [slachtoffer] heeft bij een fotoconfrontatie een foto van verdachte aangewezen als degene die zij kent als [bijnaam 1 verdachte]. Voor de rechtbank staat dan ook vast dat verdachte de [bijnaam 1 verdachte] is waarover [slachtoffer] het heeft.

[slachtoffer] heeft over de betrokkenheid van verdachte verklaard dat zij [bijnaam 1 verdachte] eind april/begin mei 2006 heeft leren kennen, dat hij haar leuk vond en dat hij een relatie met haar wilde. Hij bracht chocola en drank voor haar mee. Na ongeveer anderhalve week heeft hij haar echter voor de eerste keer geknepen, geduwd en geslagen, toen zij weigerde het geld dat ze had verdiend in een restaurant aan hem "in beheer" te geven. Daarna is sprake geweest van meer geweld en van bedreigingen. Ongeveer twee weken voor haar 18e verjaardag vroeg [bijnaam 1 verdachte] haar of zij in de prostitutie wilde werken. Toen zij dat niet wilde, zei hij dat zij het toch moest doen, omdat hij anders hard zou slaan en haar zusje zou verkrachten. [bijnaam 1 verdachte] vertelde haar in die periode ook dat hij samen met zijn vrienden een man had vermoord, in stukken gesneden en in de kofferbak van een BMW gestopt. [bijnaam 1 verdachte] heeft haar dat nog op internet laten zien. Hij vertelde haar in welk milieu hij verkeerde, in drugs te handelen en belast te zijn met moorden. Hij zei dat dit haar ook kon overkomen als zij weigerde.

Haar verklaring over de "kofferbakmoord" vindt bevestiging in de resultaten van een onderzoek van de laptop die bij [slachtoffer] in gebruik was. Daarbij is gebleken dat op 5 juni 2006 is gezocht naar o.a. de "moordzaak Rotterdam/29 mei/lijk in kofferbak".

[slachtoffer] heeft verder verklaard toen ermee akkoord te zijn gegaan om voor hem in de prostitutie te gaan werken, omdat zij heel erg geschrokken was en zich realiseerde dat het geen grap was. Zij moest van [bijnaam 1 verdachte] wachten tot zij 18 jaar was. Zes dagen na haar verjaardag, 16 juni 2006, begon zij achter het raam te werken in Amsterdam. [bijnaam 1 verdachte] bracht haar weg en haalde haar op. Hij betaalde de eerste huur. Zij moest haar geld afgeven aan [bijnaam 1 verdachte]. Zij werkte in Amsterdam en Den Haag. In totaal, zo heeft zij verklaard, moest zij € 3000 die zij in de prostitutie had verdiend aan [bijnaam 1 verdachte] afgeven. [bijnaam 1 verdachte] zei haar dat ze tegen de politie moest zeggen dat ze vrijwillig in de prostitutie werkte en dat ze op haar 17e al als prostituee op straat had gewerkt.

Zij heeft ook verklaard dat zij na de eerste dag in de prostitutie 's nachts bezoek kreeg van [bijnaam medeverdachte R.P.] ([medeverdachte R.P.]). Hij zou haar verkracht hebben. Toen zij dit de volgende dag aan [bijnaam 1 verdachte] vertelde, zei hij dat het haar eigen schuld was en dat het maar goed was dat hij er niet was geweest, omdat hij haar anders had omgebracht. Hij was heel kwaad en zou de volgende dag langskomen. Zij heeft verklaard dat zij juist aan het chatten was met een vriendin en aan haar vertelde dat zij problemen had op het moment dat [bijnaam 1 verdachte] bij haar aankwam. Zij heeft toen niets meer tegen haar vriendin gezegd. Zij heeft verklaard dat [bijnaam 1 verdachte] vroeg welke straf zij wilde. Zij heeft verklaard: "Ik

kon kiezen uit het breken van mijn pink, een brandwond in de hals, het afsnijden van een deel van mijn oor of een boete van € 10.000. Hij wilde eigenlijk mijn pink breken omdat hij die vastpakte en hard omdraaide. Ik begon te smeken dat ik liever de boete wilde. Hij zei dat dat goed was, maar dan moest ik wel fulltime in de prostitutie werken.”

De historische gegevens van de telefoonnummers van [verdachte] zijn onderzocht en sluiten naar het oordeel van de rechtbank aan bij het verhaal van [slachtoffer].

Op 16 juni 2006 was de gsm met nummer [gsm-nummer], tussen 10.26 en 12.00 uur in het zendbereik van diverse masten in Amsterdam, daarna was de gsm in het zendbereik van diverse zendmasten in de omgeving Dordrecht en Rotterdam en omstreeks 19:35 weer in het zendbereik van diverse masten in Amsterdam. Dat het hierbij om een telefoonnummer gaat dat in gebruik was bij verdachte acht de rechtbank aannemelijk, nu

- [getuige B], de abonneehouder van dit nummer, heeft verklaard dat [bijnaam 2 verdachte] dit nummer gebruikte en dat dit het nummer was van het door haar voor hem afgesloten abonnement;

- ditzelfde telefoonnummer ook veelvuldig contact had met de telefoon van [getuige A], verdachtes vriendin ;

- [bijnaam 1 verdachte] volgens [slachtoffer] gebruik maakte van een telefoonnummer met veel nullen erin ;

- in een oude telefoon van [slachtoffer], die nu in gebruik was bij haar zusje, dit telefoonnummer was vermeld bij de naam [bijnaam 2 verdachte] .

Tussen 19.45 en 22.43 uur was de gsm van [verdachte] weer in het zendbereik van diverse zendmasten in Amsterdam.

[getuigege C] heeft verklaard dat zij weet dat [verdachte] een pooier is. Zij heeft de foto van [slachtoffer] op tv herkend als de foto van het meisje dat zij heeft gezien in het digitale fototoestel van [verdachte]. [verdachte] had over dit meisje gezegd dat zij voor hem werkte. Toen deze getuige de foto op tv zag, wist zij dat [slachtoffer] voor [verdachte] in de prostitutie werkte.

Bij de rechter-commissaris heeft deze getuige verder verklaard dat [verdachte] haar zelf heeft verteld dat meisjes voor hem werkten, zij moesten seks met de klanten hebben en hij kreeg daar een zeker percentage van. Zij heeft gehoord dat hij een meisje aan de telefoon had, die zei dat ze € 400 had verdiend; [verdachte] zou daar € 250 euro van krijgen.

[getuige A], de (ex-)vriendin van verdachte, heeft eveneens verklaard dat zij een foto van [slachtoffer] op het fototoestel van [verdachte] heeft gezien en dat [verdachte] zei dat het een vies meisje was dat als hoer voor hem werkte.

Tot slot wijst de rechtbank erop dat volgens de verbalisant die de eerder genoemde controle in de [adres] uitvoerde, de beheerster van het prostitutiepand vertelde dat het meisje was gebracht door een grote neger . Verdachte past binnen die beschrijving.

In het licht van het voorgaande acht de rechtbank de verklaring van verdachte dat hij niet bij de prostitutie van [slachtoffer] betrokken is ongeloofwaardig.

Heeft verdachte daarbij dwang uitgeoefend?

Aangezien prostitutie niet strafbaar is, is de betrokkenheid van verdachte daarbij op zich niet voldoende voor een veroordeling voor de tenlastegelegde mensenhandel. Het gaat erom of verdachte haar daartoe met ongeoorloofde middelen heeft bewogen dan wel gedwongen.

De verdediging heeft aangevoerd dat het verhaal van [slachtoffer] dat zij gedwongen is tot prostitutie ongeloofwaardig is, aangezien zij op 28 mei 2006 tegen haar ouders heeft verteld dat zij in de prostitutie ging werken en dat zij dat vrijwillig deed.

De ouders van [slachtoffer] hebben dit inderdaad verklaard. Maar daar staat tegenover dat [slachtoffer] bij de rechter-commissaris heeft verklaard dat zij toen tegen haar ouders heeft gelogen dat het vrijwillig was, omdat zij dit van [verdachte] zo had moeten zeggen.

De verklaring van [slachtoffer] dat zij door verdachte is gedwongen te werken als prostituee, vindt naar het oordeel van de rechtbank steun in de volgende bewijsmiddelen.

Zowel de vader als de moeder van [slachtoffer] hebben bij de rechter-commissaris verklaard dat zij bij [slachtoffer] blauwe plekken hebben gezien in de periode waarin zij met [bijnaam 1 verdachte] omging.

[getuige D], een vriendin van [slachtoffer], heeft verklaard dat een van de laatste keren dat zij [slachtoffer] nog persoonlijk heeft gesproken, [slachtoffer] haar vertelde dat die ene keer dat zij in paniek had gebeld, haar vriendje heel boos was op haar. Hij had toen bewust haar hand zeer gedaan.

Verder vindt haar verklaring dat [bijnaam 1 verdachte] haar onder andere bedreigde met behulp van een verhaal over een "kofferbakmoord", zoals hiervoor is overwogen, bevestiging in de resultaten van een onderzoek van haar laptop.

Mede gelet ook op de ongeloofwaardige ontkenning van verdachte, acht de rechtbank wettig en overtuigend bewezen dat verdachte de in de tenlastelegging vermelde dwangmiddelen heeft gebruikt om [slachtoffer] te dwingen tot werken in de prostitutie.

Is sprake van medeplegen?

De officier van justitie heeft gesteld dat verdachtes broer [medeverdachte R.P.] als medepleger moet worden aangemerkt. Daarvoor acht de rechtbank echter onvoldoende bewijsmiddelen voorhanden. Er zijn wel aanwijzingen dat [medeverdachte R.P.] bij dit feit betrokken was. Zo heeft hij het telefoonnummer van [slachtoffer] aan verdachte gegeven en was hij erbij toen

verdachte [slachtoffer] in Amsterdam kwam ophalen op de eerste dag dat zij in de prostitutie werkte. Bovendien blijkt uit het dossier dat hij aan diverse vrouwen heeft gevraagd of zij voor hem in de prostitutie wilden werken. Daar staat tegenover dat [slachtoffer] [medeverdachte R.P.] (die zij kent als [bijnaam medeverdachte R.P.]) geen actieve rol toedicht bij haar gedwongen prostitutie. De rechtbank schat zijn rol dan ook niet zodanig in dat kan worden gesproken van bewuste samenwerking en gezamenlijke uitvoering.

Conclusie

De rechtbank acht wettig en overtuigend bewezen dat verdachte [slachtoffer] heeft gedwongen in de prostitutie te werken.

Feit 2

Aan verdachte is kort gezegd tenlastegelegd dat hij als medepleger betrokken is geweest bij een poging van [slachtoffer] om ruim 20 kg cocaïne in te voeren in Nederland. Bij de beoordeling of dat bewezen kan worden zal de rechtbank de volgende vragen moeten beantwoorden:

- Zijn de verklaringen van [slachtoffer] en van medeverdachte [medeverdachte R.] voldoende betrouwbaar om als bewijs te kunnen dienen?
- Is geprobeerd drugs in te voeren?
- Is verdachte daarbij betrokken?
- Kan die betrokkenheid worden aangemerkt als medeplegen?

De betrouwbaarheid van de verklaringen van [slachtoffer]

Zoals de rechtbank hiervoor reeds heeft overwogen, acht zij de verklaring van [slachtoffer] in beginsel betrouwbaar en bruikbaar voor het bewijs. Dit geldt ook voor haar verklaring over het mislukte drugstransport.

De betrouwbaarheid van de verklaringen van [medeverdachte R.]

De rechtbank stelt voorop dat [medeverdachte R.] met haar verklaringen zichzelf zwaar heeft belast; zo zwaar zelfs dat in de loop van het proces mede op basis daarvan een extra drugs-transport aan haar is ten laste gelegd. Zij is 26 maal verhoord, waarbij zij in de loop der tijd steeds meer is gaan verklaren. De rechtbank constateert dat zij daarbij haar eerdere verklaringen vooral heeft aangevuld. Waar zij in eerste instantie geen namen wilde noemen, heeft zij dat later alsnog gedaan. Dit is volgens [medeverdachte R.] ingegeven door haar standpunt dat zij verantwoord-delijkheid wilde nemen voor haar eigen handelen en alleen daarover wilde verklaren, maar dat zij er op den duur niet omheen kon om namen te noemen, om haar eigen verhaal duidelijk en controleerbaar te maken. In feite is sprake van een "groeijende verklaring", waarbij zij steeds consistent is gebleven. Slechts op enkele ondergeschikte punten is sprake van tegenstrijdigheden, maar voor het overige zijn haar

verklaringen consequent en consistent. Naar het oordeel van de rechtbank is er geen sprake van wisselende verklaringen.

Niet uitgesloten kan worden dat zij haar eigen aandeel gunstiger heeft voorgesteld dan dit in werkelijkheid was, bijvoorbeeld waar zij verklaart dat zij er niets mee heeft verdiend, maar uit niets blijkt dat zij de schuld in andermans schoenen schuift.

Verder wijst de rechtbank erop dat haar verklaringen ook worden bevestigd door objectieve feiten en door getuigenverklaringen van anderen. Zo wordt haar verklaring over het vertrek van [slachtoffer] naar de Dominicaanse Republiek niet alleen bevestigd door verklaringen van [slachtoffer] en van een receptionist van [naam hotel], maar ook door gegevens van reisbureau [naam reisbureau] over een vliegreis op naam van [slachtoffer] van Brussel naar de Dominicaanse Republiek op 5 juli 2006.

De gedetailleerde verklaringen van [medeverdachte R.] over eerdere (drugs)reizen die zij zelf heeft gemaakt met [getuige E], [getuige F] en [getuige G] en over drugstransporten door [getuige H] en [getuige I] worden eveneens bevestigd door gegevens van reisbureau [naam reisbureau] en door de verklaringen van [getuige G], [getuige H] en [getuige I]. Ook haar verklaring over haar vriendschap met [getuige F] wordt bevestigd door [getuige E].

Gelet op dit alles acht de rechtbank de verklaringen van [medeverdachte R.] in zijn algemeenheid voldoende betrouwbaar om als bewijs te kunnen dienen.

Is geprobeerd drugs in te voeren?

Vast staat dat [slachtoffer] op 23 juli 2006 op de luchthaven van Punta Cana in de Dominicaanse Republiek is aangehouden met pakketten wit poeder, 20,22 kg, in haar koffer. Haar bestemming was Amsterdam. Op grond van het rapport van het Nationaal Instituut voor Forensische Wetenschappen van de Dominicaanse Republiek stelt de rechtbank vast dat de pakketten wit poeder cocaïne bevatten.

Daarmee staat vast dat [slachtoffer] heeft geprobeerd cocaïne vanuit de Dominicaanse Republiek in te voeren in Nederland.

Is verdachte daarbij betrokken?

Verdachte heeft verklaard ook bij dit feit niet te zijn betrokken. Hij heeft wel verklaard, behalve [slachtoffer], ook [medeverdachte R.] te kennen, maar pas sinds augustus 2006.

De rechtbank acht de volgende bewijsmiddelen van belang:

In de eerste plaats de verklaring van [slachtoffer], die inhoudt dat zij begin juli werd gebeld door [bijnaam 1 verdachte]. Zij moest van hem naar de Dominicaanse Republiek reizen. [bijnaam 1 verdachte] haalde haar tussen 21.30 en 22.00 uur op. Zij reden vervolgens naar Rotterdam en zij hebben daar een Chinees meisje ontmoet. Dat Chinese meisje heeft een hotel voor haar geregeld en de volgende ochtend werd zij, zoals afgesproken was, door het Chinese meisje opgehaald. Het Chinese meisje betaalde het hotel. Daarna is zij samen met twee jongens

en het Chinese meisje in de auto vertrokken naar Brussel. [slachtoffer] heeft verklaard van één van de jongens een vliegticket, een telefoon en € 1.000 te hebben ontvangen. Ook kreeg zij twee telefoonnummers van personen in de Dominicaanse Republiek. Toen zij op 5 juli 2006 daar aankwam heeft zij gebeld met één van die telefoonnummers. Ene [contactpersoon A] vertelde haar met een taxi naar het hotel [naam hotel] te gaan. Daar aangekomen heeft zij, conform de instructies van [contactpersoon A], gevraagd naar [contactpersoon B]. Zij gaf hem het telefoonnummer van [contactpersoon A]. [contactpersoon B] heeft vervolgens met [contactpersoon A] gebeld en hij gaf haar de telefoon. [contactpersoon A] zei haar dat alles was geregeld, dat zij zich moest inschrijven in het hotel en dat hij de volgende dag zou komen. In het hotel heeft zij kennis gemaakt met [contactpersoon A] en ene [contactpersoon C]. [contactpersoon C] zei dat als zij iets nodig had of als er iets gebeurde, zij alleen maar naar hem hoefde te vragen. Vóór haar vertrek heeft [contactpersoon C] haar gezegd dat zij haar vorige vliegticket moest verbranden en dat zij bij het uitchecken de rekening op naam van [contactpersoon A] moest laten zetten. Zij heeft die instructies opgevolgd en is met [contactpersoon C] naar Santo Domingo gegaan, waar zij [contactpersoon A] troffen. Vervolgens is zij overgestapt in een andere auto en heeft zij van andere personen een andere koffer en vlieg-tickets gekregen, alsmede instructies over het inchecken en over hoe zij moest handelen als zij in Nederland aankwam. Op het vliegveld is zij na het inchecken aangehouden.

Zoals hiervoor is overwogen heeft [slachtoffer] bij een fotoconfrontatie een foto van [verdachte] aangewezen als degene die zij kent als [bijnaam 1 verdachte].

[medeverdachte R.] heeft verklaard dat [verdachte] haar had gebeld om een meisje in een hotel in Rotterdam onder te brengen. Zij heeft verklaard dit meisje, [slachtoffer], te hebben ontmoet en naar een hotel in Rotterdam te hebben gebracht. Zij heeft de kamer voor [slachtoffer] betaald met geld dat zij van [verdachte] daarvoor had gekregen. De volgende dag is zij meegereden, toen [slachtoffer] met twee jongens in de auto naar Brussel werd gebracht. Eén van die jongens gaf [slachtoffer] instructies, een telefoon en geld.

Op basis van historische printgegevens van telefoonverkeer stelt de rechtbank vast dat er op 4 juli 2006 telefonisch contact is geweest tussen [verdachte] en [slachtoffer], 's ochtends en 's avonds. De gsm met nummer [telefoonnummer] heeft een aantal malen gebeld met het nummer [telefoonnummer 2], dat in gebruik was bij [slachtoffer]. Het nummer [telefoonnummer] stond op naam van [slachtoffer], maar dat [verdachte] degene was die gebruik maakte van dat nummer is aannemelijk, nu datzelfde nummer veelvuldig contact had met [getuige A], de vriendin van verdachte, en met het nummer van [slachtoffer].

Verder is er blijkens deze gegevens op 4 en 5 juli 2006 een aantal malen contact geweest tussen dat nummer en [telefoonnummer 3], het nummer van [medeverdachte R.].

De telefoon met nummer [telefoonnummer] bevond zich 's avonds om 21.05 uur en 22.00 uur in de omgeving van Tilburg, om 22.50 uur in de omgeving van Zwijndrecht (waar er contact is met het nummer van [medeverdachte R.]) en vanaf 23.08 in de omgeving van Rotterdam. Dit sluit aan bij de verklaring van [slachtoffer], dat zij die avond in Tilburg werd opgehaald door

[bijnaam 1 verdachte], dat zij naar Rotterdam zijn gereden en dat zij een Chinees meisje heeft ontmoet.

Dat verdachte betrokken was bij drugstransporten vindt ook steun in andere getuigen-verklaringen van vrouwen aan wie verdachte heeft verzocht drugsreizen te maken en in een aantal tapgesprekken.

[getuige A] heeft verklaard dat [verdachte] heeft verteld dat hij een meisje naar de Dominicaanse Republiek zou sturen en dat zij hem hoorde bellen over het vertrek van [slachtoffer]. Ook heeft zij gehoord dat [verdachte] zei dat hij meisjes/mensen aan het ronselen was om drugs te smokkelen.

In dat verband wijst de rechtbank ook op de getuigenverklaringen van [getuige J] en [getuige K], die beiden hebben verklaard contact te hebben gehad met een man die hun vroeg op vakantie te gaan en dan iets/een pakketje mee te nemen, waarvan zij begrepen dat het om drugs ging.

Uit een tapgesprek dat aan [getuige J] is voorgehouden, is af te leiden dat [getuige J] in dat verband heeft verklaard over [verdachte]. Zij heeft verdachte ook op een foto herkend.

De getuige [getuige K] noemt de persoon met wie zij in contact stond [bijnaam 2 verdachte]. Ook zij heeft verdachte op een foto herkend. [getuige K] heeft bovendien verklaard dat [bijnaam 2 verdachte] haar in contact heeft gebracht met een vrouw met Chinees uiterlijk die iets dergelijks al eerder had gedaan.

Uit tapgesprekken tussen [verdachte] en [getuige A] en tussen [verdachte] en [medeverdachte R.P.] leidt de rechtbank af dat [verdachte] zich bezighield met het werven van mensen. Tegen Wendy zegt [verdachte]: "Ik heb toch tegen je gezegd dat ik toch mensen ga werven om voor mij te werken." en tegen [medeverdachte R.P.] zegt hij dat hij naarstig op zoek is naar een meid om weg te sturen.

Op grond van het voorgaande is naar het oordeel van de rechtbank de betrokkenheid van verdachte bij dit (mislukte) drugstransport van [slachtoffer] vast komen te staan.

Gelet op het voorgaande ziet de rechtbank geen noodzaak om de zaak te heropenen om de uitkomsten van het rechtshulpverzoek aan de Dominicaanse Republiek af te wachten. Dat rechtshulpverzoek had betrekking op het (nogmaals) horen van de manager en de twee receptionisten van het hotel. Ter zitting heeft de rechtbank het verzoek om de zaak hiervoor aan te houden reeds afgewezen, mede omdat er vanuit de Dominicaanse Republiek geen enkele reactie kwam op dat rechtshulpverzoek.

Enkele dagen na sluiting van het onderzoek heeft de rechtbank via de rechter-commissaris vernomen dat de liaison-officier in de Dominicaanse Republiek inmiddels via een e-mail heeft laten weten "dat er toestemming is". In dit vage bericht heeft de rechtbank, gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, geen reden gezien het onderzoek te heropenen.

Kan die betrokkenheid worden aangemerkt als medeplegen?

Om te kunnen spreken van medeplegen van een strafbaar feit moet sprake zijn van bewuste samenwerking en gezamenlijke uitvoering. Bewuste samenwerking houdt in dat de medeplegers met opzet samenwerken tot het verrichten van het strafbare feit. Indien sprake is van nauwe en volledige samenwerking kunnen ondersteunende handelingen bij de uitvoering medeplegen opleveren.

Bij een drugstransport als dit is sprake van een keten van handelingen en gebeurtenissen, waarbij diverse personen zijn betrokken, die er tezamen voor zorgen dat drugs van het ene land naar het andere land worden gesmokkeld. Daarbij is sprake van een vooropgezet plan, waaraan onderlinge afspraken ten grondslag liggen. Er is dan ook sprake van nauwe en volledige samenwerking tussen de mededaders én van gezamenlijke uitvoering.

De betrokkenheid van verdachte, waarbij hij [slachtoffer] heeft opgedragen af te reizen naar de Dominicaanse Republiek, haar in contact heeft gebracht met [medeverdachte R.] en haar hotelovernachting van 4 op 5 juli 2006 heeft betaald, vormt een onmisbaar onderdeel van die keten. Reeds hieruit volgt dat sprake is van het leveren van een wezenlijke bijdrage aan de uitvoering van het feit.

Het kan niet anders dan dat verdachte, gelet op de hiervoor weergegeven bewijsmiddelen, zich bewust was van zijn aandeel in het geheel, zodat sprake is van opzettelijke samenwerking. Naar het oordeel van de rechtbank moet verdachte dan ook als medepleger van dit mislukte drugstransport worden aangemerkt.

Conclusie

Uit het voorgaande volgt dat de rechtbank wettig en overtuigend bewezen acht dat verdachte zich schuldig heeft gemaakt aan het medeplegen van een poging tot invoer van ruim 20 kg cocaïne in Nederland.

4.4 De bewezenverklaring

De rechtbank acht wettig en overtuigend bewezen dat verdachte

1.

in de periode van 1 april 2006 tot en met 5 juli 2006 te Tilburg en Amsterdam en Den Haag een ander, genaamd [slachtoffer], door dwang en/of geweld en/of één of meer andere feitelijkheden en/of door dreiging met geweld en/of één of meer andere feitelijkheden en/of

door afpersing en/of misleiding heeft gedwongen en/of bewogen zich beschikbaar te stellen tot het verrichten van arbeid of diensten (seksuele handelingen met een derde tegen

betaling), immers heeft verdachte:

- telefonisch contact gezocht met die [slachtoffer] en tegen die [slachtoffer]

gezegd dat hij haar wilde leren kennen en

- zich aan die [slachtoffer] voorgesteld met de voornaam [bijnaam 1 verdachte] terwijl hij in werkelijkheid [verdachte] heet en
- snoep (chocolade) en drank meegebracht voor die [slachtoffer] en
- die [slachtoffer] gezegd dat hij een relatie met haar wilde en
- die [slachtoffer] veel aandacht gegeven en
- die [slachtoffer] geduwd en geknepen en
- die [slachtoffer] gevraagd of zij voor hem in de prostitutie wilde werken en
- die [slachtoffer] gezegd dat ze in de prostitutie moest werken omdat hij haar anders hard zou slaan en dat hij haar zusje zou verkrachten en
- die [slachtoffer] bedreigd door tegen haar te zeggen dat hij en zijn vrienden een man hadden vermoord, in stukken hadden gesneden en in de kofferbak van een BMW hadden gedaan en dat hij voor een drugsorganisatie in drugs handelde en dat die organisatie zich onder meer bezig hield met moorden en dat hij de leiding had over die moorden en dat dat haar ook kon overkomen als ze niet voor hem in de prostitutie ging werken en
- die [slachtoffer] naar plaatsen gebracht waar zij als prostituee moest werken en haar van die plaatsen opgehaald en
- voor die [slachtoffer] de kamerhuur betaald van de kamer waarin zij als prostituee moest werken en
- die [slachtoffer] (een gedeelte van) haar inkomsten/verdiensten uit haar werkzaamheden als prostituee aan hem af laten geven en
- die [slachtoffer] gevraagd welke straf ze wilde hebben nadat ze had verteld dat ze was verkracht: het breken van haar pink, een brandmerk op haar hals, een stuk van haar oor af of het betalen van een boete van € 10.000,= en
- daarbij de pink van die [slachtoffer] vastgepakt en die pink gebogen en
- die [slachtoffer] gezegd dat ze fulltime in de prostitutie moest gaan werken om die boete te betalen en
- die [slachtoffer] geïnstrueerd wat ze bij controle door de politie moest zeggen.

2. primair:

en/of één of meer van zijn mededader(s) in de periode van 1 april 2006 tot

en met 23 juli 2006 in Nederland en te Brussel (België) en in de

Dominicaanse Republiek, ter uitvoering van het door verdachte voorgenomen

misdrijf om tezamen en in vereniging met anderen, opzettelijk binnen het grondgebied van Nederland te brengen 20,22 kilogram, van een materiaal bevattende cocaïne, zijnde cocaïne een middel als bedoeld in de bij de Opiumwet behorende lijst I,

- met zijn/hun mededader(s) afspraken heeft/hebben gemaakt en die mededader(s) instructies heeft/hebben gegeven over de reis naar de Dominicaanse Republiek en

- hun mededader heeft/hebben ondergebracht in een hotel in Rotterdam en

- hun mededader vanaf een hotel in Rotterdam met een auto heeft/hebben vervoerd naar de luchthaven in Brussel (België) en

- met hun mededader afspraken heeft/hebben gemaakt en die mededader instructies heeft/hebben gegeven waar naar toe te gaan in de Dominicaanse Republiek en met wie daar (telefonisch) contact op te nemen en

- hun mededader telefoonnummers heeft/hebben gegeven van een of meer contactpersonen in de Dominicaanse Republiek en

- vanaf de luchthaven Brussel naar de Dominicaanse Republiek is gereisd en

- voor hun mededader in de Dominicaanse Republiek een hotel heeft/hebben geboekt en/of betaald en

- met hun mededader afspraken heeft/hebben gemaakt en die mededader instructies heeft/hebben gegeven over de terugreis naar Nederland en

- die cocaïne in een koffer heeft/hebben gestopt en

- die koffer (met cocaïne) heeft ingecheckt op de luchthaven te Punta

Cana (Dominicaanse Republiek) met (tussen)bestemming Amsterdam,

terwijl de uitvoering van dat voorgenomen misdrijf niet is voltooid;

De rechtbank heeft kennelijke taal- en schrijffouten in de tenlastelegging hersteld.

Verdachte is daardoor niet in zijn verdediging geschaad.

De rechtbank acht niet bewezen hetgeen meer of anders is ten laste gelegd. Verdachte zal daarvan worden vrijgesproken.

5. De strafbaarheid

Er zijn geen feiten of omstandigheden aannemelijk geworden die de strafbaarheid van de feiten uitsluiten. Dit levert de in de beslissing genoemde strafbare feiten op.

Verdachte is strafbaar, omdat niet is gebleken van een omstandigheid die zijn strafbaarheid uitsluit.

6. De strafoplegging

6.1 De vordering van de officier van justitie

De officier van justitie heeft gevorderd aan verdachte op te leggen een gevangenisstraf van 6 jaar.

6.2 Het standpunt van de verdediging

De verdediging heeft over de strafmaat geen standpunt ingenomen.

6.3 Het oordeel van de rechtbank

Verdachte heeft [slachtoffer] gedwongen in de prostitutie te gaan werken. Hij heeft dit doel bereikt door haar geleidelijk in te palmen, zodat hij haar uiteindelijk kon uitbuiten. Verdachte bracht cadeautjes voor haar mee. Dat was voor [slachtoffer] heel speciaal, omdat eerdere vriendjes dit nooit gedaan hadden. Zij kregen een relatie. Na enige weken veranderde de houding van verdachte ten opzichte van [slachtoffer]. Hij begon geweld tegen haar te gebruiken en zij moest haar geld aan hem afgeven. Toen zij bijna 18 jaar werd, vroeg verdachte haar of zij voor hem in de prostitutie wilde gaan werken. Toen zij dit niet wilde, begon hij haar te bedreigen. [slachtoffer] heeft toen gezegd dat zij ermee akkoord ging. Vervolgens moest [slachtoffer] voor verdachte en zijn broer [medeverdachte R.P.] telefoonabonnementen afsluiten op haar naam. Zes dagen na haar 18e verjaardag moest zij "achter het raam" gaan werken. Verdachte bracht haar weg en haalde haar op. Hij betaalde de kamerhuur. Na de eerste dag in de prostitutie kreeg [slachtoffer] bezoek van [medeverdachte R.P.], waarbij zij tegen haar wil seks met hem had. Toen zij dit de volgende dag tegen verdachte vertelde, werd hij heel boos en vroeg haar wat voor straf zij wilde hebben. Zij koos toen uit de straffen die hij voorstelde de boete van € 10.000. Daarvoor moest zij dan wel fulltime in de prostitutie gaan werken. In de drie weken die zij voor hem in de prostitutie werkte, moest zij € 3.000 van haar verdiensten aan verdachte afstaan.

Mannen die via deze verleidingstactieken meisjes inpalmen om hen op den duur in de prostitutie te doen belanden, worden wel loverboys genoemd. Dergelijke pooiers kiezen daarvoor vaak meisjes uit die emotioneel afhankelijk zijn en die niet zelden een problematische achtergrond hebben. Juist deze kwetsbare meisjes zijn vatbaar voor de praktijken van loverboys. [slachtoffer] kon slachtoffer worden van een loverboy, omdat zij ook in die categorie viel en bovendien mannen met een uiterlijk als verdachte aantrekkelijk vond.

De rechtbank acht dit een ernstig feit. Verdachte was uit op geld. Hij heeft [slachtoffer] respectloos behandeld en heeft geen blijk gegeven van enig inlevingsvermogen. Hij heeft haar op een gewetenloze manier uitgebuit.

Het tweede bewezen feit ligt in het verlengde hiervan. Via haar loverboy is [slachtoffer] betrokken geraakt bij drugssmokkel. Zij heeft geprobeerd vanuit de Dominicaanse Republiek 20 kg cocaïne in Nederland in te voeren. Aan dat feit heeft verdachte een wezenlijke bijdrage geleverd door ervoor te zorgen dat [slachtoffer] als drugskoerier werd ingezet en naar de Dominicaanse Republiek vertrok om de drugs te gaan ophalen.

De rechtbank is van oordeel dat het invoeren van harddrugs, ook als het een poging betreft, een ernstig feit is. Cocaïne is immers een stof die schadelijk is voor de gezondheid en sterk verslavend is. Daarnaast ontstaat door de handel in harddrugs schade en overlast voor de samenleving, doordat de criminaliteit erdoor in de hand wordt gewerkt. Dit geldt te meer als het om internationale handel gaat. Er gaan immers grote geldbedragen in die handel om en met die handel worden grote winsten gemaakt die dan vervolgens in het zwartgeldcircuit verdwijnen. Om deze redenen zijn op de handel in harddrugs zware straffen gesteld.

Bij de bepaling van de strafmaat houdt de rechtbank rekening met de relatief beperkte duur van de gedwongen prostitutie, met de mate van uitbuiting en met de grote hoeveelheid drugs, die geprobeerd is in te voeren en de rol van verdachte daarbij.

Voor wat betreft de strafmaat voor de invoer van harddrugs is de rechtbank uitgegaan van de landelijke oriëntatiepunten die daarvoor zijn vastgesteld. Volgens die oriëntatiepunten wordt bij de invoer van 10 tot 20 kg harddrugs in beginsel een gevangenisstraf opgelegd tussen de 30 en 72 maanden, afhankelijk van met name de rol van de verdachte.

Daarbij speelt ook een rol dat het in dit geval geen voltooid feit betreft, maar een poging.

Ook houdt de rechtbank rekening met het grote strafblad van verdachte. Hij is reeds eerder veroordeeld voor het plegen van zedendelicten en voor het overtreden van de Opiumwet. Daarnaast staan er diverse veroordelingen voor vermogensdelicten op zijn strafblad.

Dit alles afwegend acht de rechtbank een gevangenisstraf van 4 jaar op zijn plaats.

7. De benadeelde partij

De benadeelde partij [slachtoffer] vordert een schadevergoeding van € 7.000,- voor de feiten 1 en 2.

De rechtbank is van oordeel dat de immateriële schade tot een bedrag van € 1.500,- een rechtstreeks gevolg is van het onder 1 bewezen verklaarde feit en acht verdachte aansprakelijk voor die schade. Het gevorderde is tot dat bedrag voldoende aannemelijk gemaakt en zij zal de vordering tot dat bedrag toewijzen.

Voor het overige acht de rechtbank de benadeelde partij niet-ontvankelijk in haar vordering. Nu de benadeelde partij zelf ook medepleger is van feit 2 acht de rechtbank de vordering voor dat

deel niet van zo eenvoudige aard dat deze zich leent voor behandeling in dit strafgeding. Dat deel van de vordering kan de benadeelde partij bij de burgerlijke rechter aanbrengen.

Met betrekking tot de toegekende vordering benadeelde partij zal de rechtbank tevens de schademaatregel opleggen.

8. De wettelijke voorschriften

De beslissing berust op de artikelen 10, 24c, 27, 36f, 45, 47, 57, 91, 273a van het Wetboek van Strafrecht en de artikelen 2, 10, 13 en 14 van de Opiumwet zoals deze artikelen luiden ten tijde van het bewezen verklaarde.

9. De beslissing

De rechtbank:

Voorvragen

- verklaart de officier van justitie ontvankelijk in de vervolging van verdachte;

Bewezenverklaring

- verklaart het ten laste gelegde bewezen, zodanig als hierboven onder 4.4 is omschreven;

- spreekt verdachte vrij van wat meer of anders is ten laste gelegd;

Strafbaarheid

- verklaart dat het bewezen verklaarde de volgende strafbare feiten oplevert:

Feit 1: Mensenhandel;

Feit 2 primair: Medeplegen van een poging tot opzettelijk handelen in strijd met een in artikel 2, onder A, van de Opiumwet gegeven verbod;

- verklaart verdachte strafbaar;

Strafoplegging

- veroordeelt verdachte tot een gevangenisstraf van 4 jaar;

- bepaalt dat de tijd die verdachte voor de tenuitvoerlegging van deze uitspraak in voorarrest heeft doorgebracht in mindering wordt gebracht bij de tenuitvoerlegging van de opgelegde gevangenisstraf;

Benadeelde partijen

- veroordeelt verdachte tot betaling aan de benadeelde partij [slachtoffer], [adres] van € 1.500,- , ter zake van immateriële schade;

- veroordeelt verdachte in de kosten van de benadeelde partij tot nu toe gemaakt en ten behoeve van de tenuitvoerlegging nog te maken, tot op heden begroot op nihil;
- verklaart de benadeelde partij in het overige gedeelte van de vordering niet-ontvankelijk en bepaalt dat die vordering bij de burgerlijke rechter kan worden aangebracht;(BP.09)
- legt aan verdachte de verplichting op aan de Staat, ten behoeve van het slachtoffer [slachtoffer], € 1.500,- te betalen, bij niet betaling te vervangen door 30 dagen hechtenis, met dien verstande dat toepassing van de vervangende hechtenis de betalingsverplichting niet opheft;
- bepaalt dat bij voldoening van de schademaatregel de betalingsverplichting aan de benadeelde partij vervalt en omgekeerd; (BP.04)

Dit vonnis is gewezen door mr. Cohen-Koningsveld, voorzitter, mrs. Breeman en Visser, rechters, in tegenwoordigheid van mr. Oostlander-Vink, griffier, en is uitgesproken ter openbare terechtzitting op 21 maart 2008.